

לעצאן און ארבעטן ה' ימים העיקר הבריאות!

ונוס שיצאה מתוך השביל של בוטיצ'לי ואז נזכר פתאום אברהם ביינדר, ששכח לתת לי מנורת קורץ ולשון איתי חוסר כהה לקראת הופעת הבכורה של הלהקה הסגלית ובשביל זה הוא הזמין אותי לבוא מחר עוד פעם ולהביא את האשה וה' ילדים."

על חתולים ואנשים

מצבם של חתולי רחוב ידוע לכולם, מה שלא כן ביחס לחתולי בית. במשפחת גת, למשל, מתגוררת חתולת בית סיאמית, ש' יקדה חמישה גורים סיאמיים קטנים וצמ' ריים. משפחת גת לא ידעה מה לעשות בחתולים כיוון שכל ידידיהם כבר זכו לקבל גורים סיאמיים ע'ד מההמלטה הק' דמת. תחילה השבו להטביע אותם בירקון, אבל אחר כך חשבו שאולי אפשר יהיה למכור אותם. כיוון שכך, הכניסו מודעה קטנה למעריב, בת שורה אחת: "חתולים סיאמיים למכירה, טלפון: 64066."

לא עברה רבע שעה מהרגע בו הופיע העתון ברחוב והטלפון מספר 64066 הת' היל לצלצל. במשך שבוע ימים לא פסק הטלפון מלצלצל. מחיפה, מירושלים ואפילו מטבריה צלצלו אנשים וביקשו לשמור למע' גם את החתולים עד שיגיעו בעצמם. מן הטלפון התחיל גם פעמון הדלת לצל' צל וכל מיני אנשים התחילו לבוא בהמו' ניהם לראות את החתולים. כל אחד ביקש לקנות חתול ומכיוון שהקופצים היו רבים, בררו להם הגתים את הקונים המוצלחים ביותר ולהם מכרו את הגורים במחירים של 30 עד 35 לירות לגור זכר, ו25 עד 30 לירות לגור נקבה.

ככה מכרו תוך יומיים ארבעה מתוך תשית החתולים. הגור החמישי היה היח' די שנשאר בבית, אבל לא מפני שלא היו עליו קופצים, אלא מפני שהבן הקטן לא רצה להיפרד ממנו.

הימים חולפים, החתולים אינם כבר, אבל הטלפון עוד ממשיך לצלצל. טוב ושוב נזכר מישהו שחסר לו חתול סיאמי בבית. משפחת גת ראתה שאין ברירה והתחילה

בחדר האדים הלוהטים: 4 נפשות מחפשות בעינים עצומות את כרו המים הקרים

אה החדשה (איפה שנעלם הבן היחיד של רוקפלר), תורת החדר העיסוי, ישר לתוך ידיו הבריאות של סלבטורה.

"סלבטורה הוא מעסה מקצועי מאוד, ש' כא לפני שמונה שנים ישר מאיטליה, איפה שהיה עובד במלון אקסטריור ברומא ואחר' רים. הוא שפך עלי שלושה בקבוקים של שמן'אגוזים ותחב אותם בכוח לתוך נקב'ו

ביום מהום וכל הדברים הגדולים מתכווצים מקור) ומוציא את הויעה והמלת. יש עוד מעלות לחדר החם והיבש הזה, אבל אני לא אציין את כולם בשביל לא להתפשט יותר מדי, מספיק אם ארמוז, שבדיק בחדר חם ויבש כזה מצמקים האינדיאנים של האמור' נה את ראשי אויביהם ובגליל עושים בו צמוקים ודבלים.

"כאשר החום הגיע ל-50 מעלות בצל, הוציאו אותי משם, אחרי שהסבירו לי שמה שראיתי זו רק התחלה, מפני שמתכוונים בקרוב לצפות את הקירות ולשים בתוכם הריצפה בקערות גדולות ולשים בתוכם אבנים לבנות מהצפון הרחוק והקר, בשביל לשמור על החום אשר יגיע בזמנים קריטיים עד ל-140 מעלות צלסיוס, אבל אנחנו לא נרגיש שום דבר אף על פי ששולם בעד זה כסף.

"אחרי שיצאתי בשלום מהסאונה, כשנכ' בוביות העור שלי רחבות רחבות, אבל אני עצמי מכוץ ככוץ בשלושה אינצ'ים מכל צד, הכניסו אותי לחדר האדים הלוהטים. שם היה עלי למלא את הנקבוביות המורח' בות במלח מים המלח. זה לא היה חובה, לא כל אחד מוכרח למלא את הנקבוביות שלו במלח מים המלח. אפשר גם למלא אותם בבז' מעין-בוקק או בליפה, או במים קרים הכל בהתאם לטעם האישי. מה שעדיין חסר בחדר האדים הלוהטים הם המטאטאים שמכים בהם את האנשים, כיון שבסך הכל זה איננו אלא שוויץ יהודי רגיל ופשוט, אבל גם זה יגיע בקרוב (כך מבטיחים).

"יצאתי מחדר-האדים, כשנקבוביות העור שלי ממולאות בחתיכות קטנות שנשרו מ' הליפה והלכתי לחדר-העיסוי. אבל בדרך תפס אותי מייסגר, שבזמן מלחמת העולם האחרונה היה בקומנדו האוסטרלי בגווינאה החדשה, והתחיל לקרצף לי את הרגלים בפומפיה. מה שידוע לאנשים בשם פדיקור, זה כבר לא באופנה היום. מה שכן באופנה, זהו טיפול אנליטי של הרגלים וזה כולל, נוסף על הפדיקור, קרצוף והברשה של כף הרגל וגם עיסוי ומריחה בקרמים של הצ'י פריניים. יש רק מומחה אחד בכל המרחב השמי לאמנות העדינה הזאת, וזהו מייסגר ואני מוכרת להודות, שהוא אמן במקצועו.

אחרי שגמרתי עם הלוחם החתיק מגוינ'י

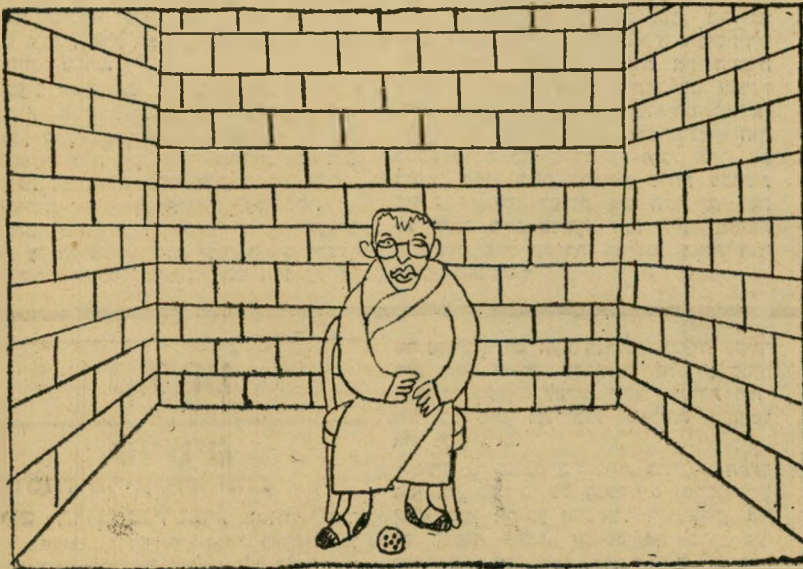
יהודי בסאונה פינית

בשביל להיות חבר במועדון הבריאות שנפתח השבוע במלון שרתון לא צריך הבן' אדם להיות חולה ואפילו לא בריא, אם כי הבריאות לא יכולה במקרה זה להזיק. כל מה שאותו בן-אדם צריך שיהיה לו, זה רק קצת כסף, איזה 200 עד 300 לירות, בתור השקעה בסיסית. מי שיש לו את הכסף הזה, שוה בכלל לא הרבה (חסירת תעלת-פנמה עלתה לממשלת ארצות-הברית הרבה יותר!) ומוכן להשקיע אותו בדבר כה פרודוקטיבי, יכול לרדת למרתף המלון ולהרשם שם אצל המנהל, מר אברהם ביינדר, או אצל המוכר' רה. אחרי שיקחו ממנו את הכסף (אפשר גם בתשלומים), יעשו איתו מה שעשו לפני כמה ימים (בחינם) לכותב הטורים הללו.

ומה עשו לכותב הטורים הללו?

"לקחו אותי והכניסו אותי לחדר קטן עם ספה ושולחן ונתנו לי 2 מגבות, חלוק, מכנסים, גופיה וזוג סנדלי-פלסטיק ואמרו לי להתפשט ולהתלבש. אחרי שהתפשטתי והתלבשתי לקח אותי רוני, שהוא מורה להתעמלות, אל הגימנסיום ויחד עם עוד שלושה אנשים עשינו תרגילים: הרמנו ידיים, סיבבנו את הגוף לצדדים ולאחור וזרקנו אחד על השני כדור מדיצ'יני. אחרי שעשינו את כל מה שביכולתנו כדי לזרוק אחד לשני את הכדור בראש, ולא הצלחנו, שלחו אותי להוריד את המכנסים ואת הגופיה וללבוש את החלוק.

"לבשתי את החלוק ונכנסתי לתוך חדר ריק, שקירותיו מצופים מרצפות חרסית, פרט לחלון קטן אחד בשביל להציץ ולראות עה חורים קטנים ברצפה. אחרי שהדלת נס' גה אחרי, שמעתי שששש... אבל מהתורים הקטנים ברצפה לא פרץ צלקון ב', אלא אויר חם ויבש. זה מה שהישראלים אומרים שהפינים קוראים לזה סאונה. כלומר: מ' בדה נסיונית ליצירת המסין מלאכותי. זה מקום טוב מאד לייבש בו כביסה רטובה, ביחוד בימי סגרית, אבל אנשי מועדון ה' בריאות טוענים שזה גם טוב לבני-אדם, כיון שזה מרחיב להם את נקבוביות העור (לפי חוק גיילוסק: כל הדברים הקטנים מתרח'

בסאונה ישראלית: החום יוצא מתוך ההורים מלמטה

להרכיב רשימת מועמדים לקראת ההמלטה הבאה, שלפי החשבון צריכה להתקיים בסוף השנה הבאה, ומקדה שבינתיים יתנו לה קצת מנוחה. זה מה שנקרא מול של חתול שהמדינה שלו מקיימת יחסים דיפלומטיים עם מדינת ישראל.

כה אמר טוסבראהינדי

צדיק ורע לו (גם רשע רע לו, אבל הוא לא מתאוונ).

ביות העור שהיו סתומות כבר מקודם ב' חתיכות ליפה. שאר השמן נזל על הספה ויצר שלולית, בה שחיתי שחית'גב. בזמן שאני הייתי שוחה, היה סלבטורה תופש לי את אחד השרירים ועושה מהם קשר צופים וזהו מה שנקרא עיסוי. אחרי שהעיסוי נגמר וכוח עלומי שב אלי, הלכתי להתקלה ול' הוריד את השמן, אבל זה היה שמן כל כך חזק (C.D. אקסטרה ו-Sharpless S.P.) שלא רצה לרדת מהעור בסבון ט'אלטי רגיל והייתי צריך להורידו בנייר זכוכית. "גמרתי את כל הבריאות שלי במועדון הבריאות ויצאתי משם צעיר, טרי ורענן כמו